

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **T.C.A. – v.o.s. Technik Control Assistance**
se sídlem Dobšická 2295/2, Znojmo
zastoupen Mgr. Stanislavem Bodlákem, advokátem
se sídlem Petrov nad Desnou, Sabotín 270

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

t a k t o :

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal určení, že postup žalovaného, spočívající v neposouzení a nevypořádání se s podaným odvoláním žalobce ze dne 21.4.2017 a doplněním dne 28.4.2017 v řízení o udělení oprávnění k provozování Stanice technické kontroly ev.č. 37.17 se prohlašuje za nezákonný, **z a m í t á .**
- II. Řízení o žalobě se v části, v níž se žalobce domáhal toho, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v tomto nezákonném zásahu ve své další úřední činnosti a bylo žalovanému uloženo, aby bezodkladně rozhodl postupem podle ust. § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád o žalobcově podaném odvolání proti rozhodnutí KÚJMK se **z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Krajského soudu v Brně, jež byla v části, která směřovala proti Ministerstvu dopravy usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8.8.2017 č. j. 62 A 174/2017-5 postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu věcně místně příslušnému, domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného ministerstva. Žalobce požadoval, aby soud určil, že postup žalovaného, spočívající v neposouzení a nevypořádání se s podaným odvoláním žalobce ze dne 21.4.2017 a doplněným dne 28.4.2017 v řízení o udělení oprávnění k provozu Stanice technické kontroly ev.č. 37.17, se prohlašuje za nezákonný a požadoval, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v tomto nezákonném zásahu ve své další úřední činnosti a uložil žalovanému, aby bezodkladně rozhodl postupem podle ust. § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o žalobcově podaném odvolání proti rozhodnutí KÚJMK.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že byl a stále je provozovatelem Stanice technické kontroly ev.č. 37.17 na adrese Dobšická 7, Znojmo, a to na základě rozhodnutí, které bylo vydáno Okresním úřadem Znojmo ze dne 15.7.1996 č. j. 623/96-Pa. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále též „krajský řád“) ze dne 17.6.2011 č. j. JMK 86642/2011 bylo oprávnění k provozování Stanice technické kontroly ev. Č. 37.17 uděleno společnosti Smetana a Smetana s.r.o. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 21.4.2017 odvolání, které doplnil podáním ze dne 28.4.2017. Krajský úřad odvolání vyhodnotil jako přípustné a postoupil ho žalovanému Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy k odvolání uvedl, že krajský úřad odvolání vyhodnotil jako podnět přezkumnému řízení a k provedení přezkumného řízení nepřistoupil, protože dle jeho názoru marně uplynula zákonná lhůta 1 roku od právní moci rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 17.6.2011. Žalobce namítl, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 17.6.2011 nemohl nabýt právní moci 28.6.2011, jak bylo vyznačeno, protože toto rozhodnutí nebylo nikdy žalobci řádně doručeno. Žalobce se s tímto rozhodnutím měl možnost seznámit až dne 6.4.2017.
3. Žalobce dále v podané žalobě dovozoval včasnost podání žaloby a svoji aktivní legitimaci, má za to, že postupem žalovaného došlo k zásahu do jeho práv, protože zanedbal svoji povinnost, když se nevypořádal s jeho odvoláním a nerozhodl o něm postupem podle § 90 nebo § 92 správního řádu a nesprávně ho posoudil jako podnět přezkumnému řízení. Zásahem žalovaného byla přímo dotčena práva žalobce, v důsledku nezákonného zásahu nedošlo k přezkoumání podaného odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu, nedošlo k řádnému rozhodnutí o podaném odvolání a došlo k neodůvodněnému překvalifikování odvolání na podnět k provedení přezkumného řízení. Napadený zásah není rozhodnutím, jde o zásah, který trvá.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal dosavadní průběh řízení, uvedl, že na základě žádosti žalobce, která byla podána krajskému úřadu dne 31.5.2011 došlo ke změně provozovatele Stanice technické kontroly na právnickou osobu Smetana a Smetana s.r.o., o této žádosti bylo rozhodnuto krajským úřadem rozhodnutím ze dne 17.6.2011. Toto rozhodnutí je pravomocné. Dále konstatoval, že v roce 2012 žalobce podal novou žádost o vydání oprávnění provozování Stanice technické kontroly na stejné adrese jako je provozovna č. 37.17, této žádosti nebylo vyhověno konečným rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 30.9.2015. Dne 22.5.2017 žalovaný obdržel podnět od krajského úřadu k mimořádnému opravnému prostředku, tj. k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.6.2011. Předloženo bylo podání žalobce, které bylo označené jako odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 17.6.2011, toto podání

bylo doplněno dne 28.4.2017. Krajský úřad tato podání vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení, žalovaný neformálním sdělením s odkazem na § 96 odst. 1 s.ř.s. sdělil žalobci, že přezkumné řízení není pro uplynutí jednoleté lhůty od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí provést. Žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, navrhl zamítnutí podané žaloby.

5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný se nevyjádřil k námitkám žalobce, jejichž podstatou je nezákonný postup žalovaného spočívající v tom, že žádným způsobem nerozhodl o odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.6.2011, v rozporu se zákonem vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení a takto jej vyřídil. Podstatou žaloby je nezákonný zásah spočívající v nesprávném vyřízení odvolání žalobce, které nebylo řešeno postupem podle § 90 nebo podle § 92 správního řádu, ale mylně, respektive nezákonně postupem podle § 94 a násl. správního řádu. Proto žalobce na podané žalobě trvá.
6. Při jednání u Městského soudu v Praze zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby a uvedl, že výslovně bere zpět tu část, v níž se domáhal toho, aby soud rozhodl o tom, že žalovanému se zakazuje pokračovat v tomto nezákonném zásahu ve své další úřední činnosti a žalovanému se ukládá, aby bezodkladně rozhodl postupem podle ust. § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o žalobcově podaném odvolání proti rozhodnutí KÚJMK. Žalobce poukázal na to, že je provozovatelem předmětné stanice technické kontroly na základě povolení Okresního úřadu Znojmo ze dne 15.7.1996. Odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 17.6.2011 vyhodnotil žalovaný nesprávně jako podnět k přezkumu, ačkoliv již z označení těchto podání, ale i z jejich obsahu je zřejmé, že jde o odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žalovaný fabuluje pokud uvádí, že krajský úřad podání žalobce ze dne 21.4.2017 a 28.4.2017 považoval za podnět k přezkoumání rozhodnutí ze dne 17.6.2011, naopak krajský úřad označil jako přípustné odvolání. Žalovaný tato podání žalobce považoval za podnět přezkumu zcela nezákonně, aniž by přihlédl k obsahu těchto podání. Tato podání vyřídil neformálně na místo toho, aby o nich rozhodl. K poučení soudem, že proti tvrzenému nevyřízení odvolání se lze domáhat ochrany žalobou na ochranu proti nečinnosti, zástupce žalobce uvedl, že žalobu na ochranu proti nečinnosti u Městského soudu v Praze podal v listopadu 2017. Žalobce z důvodů uvedených v podané žalobě setrval na podané žalobě v té části, ve vztahu k níž nedošlo ke zpětvzetí žaloby, navrhl, aby soud deklaroval, že postup žalovaného spočívající v neposouzení a nevypořádání se s podaným odvoláním žalobce ze dne 21.4.2017 a doplněním dne 28.4.2017 v řízení o udělení oprávnění k provozování Stanice technické kontroly ev. č. 37.17 se prohlašuje za nezákonné. Zástupce žalovaného při jednání odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě, uvedl, že k převodu oprávnění provozovat stanici technické kontroly došlo na základě žádosti žalobce, má za to, že postup žalovaného byl v souladu se zákonem. Navrhl zamítnutí podané žaloby.
7. Z obsahu spisového materiálu je zřejmý skutkový stav věci tak, jak byl popsán oběma účastníky řízení. Zejména je z něho zřejmé, že podáním ze dne 21.4.2017 podal žalobce podání, které označil jako odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.6.2011 č. j. JMK 86642/2011 s tím, že mu bylo toto rozhodnutí jako účastníku řízení doručeno dne 6.4.2017 v rámci nahlédnutí do spisu. Dne 28.4.2017 zaslal žalobce odůvodnění odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17.6.2011 č. j. JMK 86642/2011.

8. Tato podání žalobce byla krajským úřadem předložena žalovanému Ministerstvu dopravy s označením věci: „vyrozumění o postoupení odvolání“. Byla konstatována obě zmíněná podání žalobce s tím, že správní orgán vyhodnotil odvolání jako odvolání podané proti pravomocnému rozhodnutí oprávněnou osobou, tudíž jako podnět k mimořádnému oprávněnému prostředku a postupuje jej ke konečnému rozhodnutí Ministerstvu dopravy.
9. Ze spisového materiálu vyplývá, že uvedená podání žalobce ze dne 21.4.2017 a 28.4.2017 byla vyřízena Ministerstvem dopravy sdělením ze dne 26.5.2017 zn. 57/2017-150-STK3/3, ve kterém uvedl, že v rámci různých řízení, vedených Ministerstvem se žadatelem k dané provozovně, je nezpochybnitelné, že žadatel (zde žalobce) po celou dobu ve svých podáních uvádí, je mu dobře známý obsah pravomocného rozhodnutí, nejsou jakékoliv pochybnosti o doručení rozhodnutí ze dne 17.6.2011. Ministerstvo konstatuje, že podle § 96 správního řádu lze přezkumné řízení zahájit nejpozději do jednoho roku od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, zákonem stanovená lhůta již marně uplynula, není možno přezkumné řízení v dané věci provést. Proto Ministerstvo k provedení přezkumného řízení nepřistoupilo.
10. Žalobce se žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem, který dle jeho názoru spočívá v tom, že žalovaný neposoudil a nevypořádal se s podaným odvoláním žalobce a domáhá se toho, aby soud tento postup prohlásil za nezákonný.
11. Postup soudu v řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem je upraven v ust. § 82 až § 87 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s. “).
12. Podle § 82 s. ř. s. platí, že „ Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“.
13. Podle § 85 s. ř. s. platí, že „ Žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhal-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“.
14. Z ustanovení § 85 s. ř. s. v části věty před středníkem je zřejmá subsidiarita žalob na ochranu před nezákonným zásahem. Podle tohoto ustanovení žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nepřipustná, lze-li se ochrany domáhat jinými právními prostředky. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že je dovozováno, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je subsidiárním prostředkem ochrany práv v případech, kdy žalobce nemá k dispozici žádné jiné právní prostředky. Zákon přitom nedává žalobci na výběr, jakými prostředky proti zásahu brojit. Žaloba podle § 82 s. ř. s. je přípustná pouze tehdy, pokud právní řád jiné prostředky neposkytuje (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.8.2005 č. j. 2 Aps 3/2004-42, ze dne 20.7.2011 čj. 1 Aps 1/2011-101, ze dne 29.8.2014 čj. 5 Afs 34/2014-39, ze dne 26.7.2007 sp. zn. 2 Aps 2/2017 , všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz)).
15. S přihlédnutím ke znění věty ustanovení § 82 s. ř. s. za středníkem se soud zabýval otázkou, zda subsidiarita žaloby na ochranu před nezákonným zásahem platí i v případě, kdy se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný. Při posuzování této otázky vycházel z právního názoru, který vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne

16.12.2015 čj. 8 Azs 144/2015-30. Nejvyšší správní soud se v uvedeném rozsudku zabýval otázkou výkladu ustanovení § 85 soudního řádu správního účinného do 31.12.2011 a výsledkem tohoto ustanovení po novele soudního řádu správního, která byla provedena zákonem č. 303/2011 Sb., kdy došlo k rozšíření práva podávat žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu ve formě určovací zásahové žaloby. Nejvyšší správní soudu uzavřel, že „*princip subsidiarity zásahových žalob není novelou účinnou od 1.1.2012 dotčen a nadále platí i určovacích zásahových žalob*“.

16. Žalobce v podané žalobě namítá, že nedošlo k řádnému rozhodnutí o podaném odvolání žalobce, došlo k neodůvodněnému překvalifikování na podnět k provedení přezkumného řízení, nezákonný zásah trvá, a proto se domáhá deklarace, že postup žalovaného se prohlašuje za nezákonný. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce za nezákonný zásah považuje skutečnost, že žalovaný správní orgán nerozhodl o jím podaném odvolání, nýbrž nedůvodně překvalifikoval jeho odvolání na podnět k provedení přezkumného řízení. Ačkoliv žalobce nepoužívá výslovně slovní spojení, že nebylo rozhodnuto o podaném odvolání, je z formulace petitu patrné, že formulace „*postup spočívající v neposouzení a nevypořádání se s podaným odvoláním ...*“ vyjadřuje jinými slovy totéž.
17. Žalobce za nezákonný zásah považuje skutečnost, že se žalovaný nevypořádal s podaným odvoláním a o jím podaném odvolání nerozhodl, protože toto odvolání „neposoudil“ a „nevypořádal“ se s ním. Jinými slovy podle žalobce nezákonný zásah spočívá v tom, že žalovaný o podaném odvolání nerozhodl, nýbrž ho vyřídil neformálním dopisem jako podnět k přezkumu. Ochranu proti takovému postupu, který spočívá v tom, že dle tvrzení žalobce nebylo rozhodnuto o jím podaném odvolání, však poskytuje žaloba na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. soudního řádu správního. Je tedy zřejmé, že žalobce má jiný prostředek k ochraně svých práv, který má přednost před zásahovou žalobou. Jak ostatně zástupce žalobce při jednání u soudu uvedl, žaloba na ochranu proti nečinnosti byla u Městského soudu v Praze podána (z úřední činnosti je soudu známo, že žaloba na ochranu proti nečinnosti byla podána dne 25.11.2017, věc je vedena sp. zn. 10 A 206/2017).
18. Vzhledem k charakteru žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu soud zkoumal, zda žalobce neměl možnost zvolit na obranu svých práv jiný právní prostředek, který by měl přednost před zásahovou žalobou. Po posouzení dospěl k závěru, že ochranu žalobce proti postupu žalovaného, který spočívá v tom, že nerozhodl o odvolání, které žalobce podal proti rozhodnutí dne 17.6.2011, lze poskytnout na základě žaloby na ochranu proti nečinnosti. Žaloba na ochranu proti nečinnosti má přednost před žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, ve vztahu k této žalobě má žaloba na ochranu před nezákonným zásahem subsidiární povahu.
19. Pokud žalobce v podané žalobě poukazoval na to, že krajský úřad vyhodnotil jím podané odvolání jako řádné odvolání a jako takové ho postoupil Ministerstvu dopravy, je nutno konstatovat, že z překládací zprávy ze dne 11.5.2017, která je sice označena jako „vyrozumění o postoupení odvolání“, je zřejmé, že i krajský úřad považoval žalobcem podaná odvolání za odvolání, která byla podána proti pravomocnému rozhodnutí, tudíž jako podnět k mimořádnému opravnému prostředku. Navíc je nutno zdůraznit, že obsah překládací zprávy je pro posouzení věci zcela irrelevantní, neboť jde o úkon, který není schopen žádným způsobem zasáhnout přímo do práv či povinností žalobce.

20. Pro úplnost soud uvádí, že z ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. vyplývá, že domáhat se určení, že zásah byl nezákonný se lze domáhat tehdy, jestliže zásah netrvá či netrvají jeho důsledky. Trvá-li zásah – a žalobce to sám v žalobě tvrdí – nelze se domáhat ochrany určovací žalobou, nýbrž žalobou domáhající se zákazu pokračovat v tvrzeném nezákonném zásahu či příkazu obnovit stav před zásahem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2014 sp.zn. Afs 60/2014).
21. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 86 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
22. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce v části vzal žalobu zpět. S přihlédnutím k tomuto návrhu soud rozhodl formálně o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s., podle něhož řízení soud zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět. K zastavení řízení došlo v rozsahu zpětvzetí podaného návrhu tak, jak je vyjádřeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23.ledna 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu